

[Tove Jørgensen]

i kartoteket. Det er selvfølgelig i sig selv ganske latterligt og dilettantisk, hvis det ikke netop havde været sådan, at det forhold, at man havde sit navn i det kartotek, for visse mennesker kom til at betyde døden i tyske koncentrationslejre.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Hr. Wilhjem har bedt mig i denne debat garantere, at ransagningen på Minuts redaktion og fængslingen af hr. Hans Hetler efter retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5, har en så speciel baggrund, at den ikke kan danne præcedens for ransagninger på bladredaktioner eller for fængsling for vidnevægring i nogen anden situation.

Jeg kan bekræfte, at enhver retsafgørelse af denne karakter altid har en så speciel baggrund i hver enkelt sag, at de ikke danner præcedens for nye afgørelser i nye og igen helt specielle sager.

Forsvarsministeren (Søgaard):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger her i – går jeg ud fra – slutningsfasen af forespørgselsdebatten.

Til hr. Kjærulff-Schmidt vil jeg sige, at jeg er helt klar på, at fremskridtspartiet naturligvis ikke vil tage alt, hvad regeringen vil foretage sig eller foreslå med hensyn til forsvarrets efterretningstjeneste. Jeg kan sige til beroligelse for hr. Kjærulff-Schmidt og også for hr. Arne Christiansen, hr. Palle Simonsen, hr. Erhard Jakobsen og andre, der har rejst dette spørgsmål, at jeg naturligvis inden en egentlig gennemførelse agter at gå til forsvarsudvalget og til retsudvalget og redegøre for, hvad jeg ønsker at foretage mig på disse specielle områder, jeg har nævnt her i dag.

Jeg var da godt klar over, at heller ikke hr. Ib Nørlund er det muligt at stille tilfreds med de ting, vi foreslår på forskellig vis, som muliggør, at – som hr. Ib Nørlund udtrykte det – folk kan leve i fred. Men vi sigter på, at situationer som den, der har været omkring Hetlervirksomheden, ikke opstår én gang til. Det er en af de ting, vi vil prøve på at sikre igennem den virksomhed, som jeg ønsker at udfolde.

Jeg synes, hr. Wilhjem skulle lægge mærke til, at jeg sagde ikke, han svinede forsvarrets efterretningsvirksomhed til, men hvis han ønskede det, kunne han gøre det. Det er

der jo en væsensforskel på. Jeg forstår, at hr. Wilhjem ikke accepterer ordet, som er et almindelig brugt dansk ord på en arbejdsplads. Jeg forstår, at det ikke er en sprogbrug, som hr. Wilhjem ønsker anvendt, og det skal jeg selvfølgelig sige o.k. til. Det er i orden, men det er altså ord, man normalt bruger på en dansk arbejdsplads ude omkring, når man taler lige ud af hjertet – og det mener hr. Wilhjem jo også man skal gøre, forstår jeg.

Gert Petersen (SF):

Jeg synes nok, tragikomikken vil nå helt uanede højder, hvis denne behandling, som skyldes, at det er kommet frem via dagspressen, ikke via ministrene, at forsvarrets efterretningstjeneste har samarbejdet med chefredaktøren for Minut om at oprette grupper, der skulle infiltrere forskellige lovlige organisationer, at forsvarrets efterretningstjeneste har overtrådt en række bestemmelser og en række love og krænket regeringsbeslutninger, hvilket er blevet påvist – ikke specielt under denne debat, for det er påvist i kommissionsdomstolens beretning – hvis denne behandling skal slutte med, at man udtaler sin tillid til efterretningstjenesten. Det synes jeg nok ville være højdepunktet. Jeg ved ikke, om det er højdepunktet af tragedie eller højdepunktet af komik – det vil jeg overlade til tinget at afgøre.

Det, som er indeholdt i hr. Wilhelms dagsorden, er ganske enkelt rigtigt. Det er en opsummering af det, som kan læses i kommissionsberetningen. Dette være også sagt til hr. Arne Christiansen og andre, som mener, at kommissionsdomstolens beretning frikender efterretningstjenesten. Det er rigtigt, at beretningen anslår nogle vurderinger, men den lægger også en række facts, en række kendsgerninger på bordet. Jeg lyttede nøje efter, da hr. Wilhjem læste sit dagsordensforslag op, og for hver eneste sætning – det vil jeg godt sige til de herrer borgerlige ordførere, som især har bestridt det – for hver eneste sætning kan der citeres belæg i kommissionsdomstolens beretning. Så kan man jo vedtage, hvad man vil. Det er helt klart, at denne debat ikke er sluttet med den ene eller den anden vedtagelse her.

Hvis det dagsordensforslag skulle komme til afstemning, vil vi naturligvis stemme for